

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2546 เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2546 จำนวนนักศึกษาที่รับแต่ละปีประมาณ 130 คน มีอาจารย์ผู้สอน 64 คน

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารหลักสูตรจำนวน 1 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอน จำนวน 64 คน กลุ่มนักศึกษาปีงจุนบันชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 179 คน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แนวทางการวิเคราะห์หลักสูตรสำหรับผู้เชี่ยวชาญ 2) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร 3) แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาปีงจุนบันลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรประเมินค่า แบบเลือกตอบ และแบบเติมคำหรือข้อความ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ทั้งการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ และการใช้สถิติวิเคราะห์สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ แล้วนำผลการวิเคราะห์ทั้งสองส่วนบูรณาการเข้าด้วยกันตามประเด็น การประเมินหลัก 4 ประเด็น สำหรับการแปลความหมายผลการวิเคราะห์จากมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ใช้เกณฑ์ A = มากที่สุด คือมาก B = มาก คือ C = ปานกลาง D = น้อย พอดี E = น้อยที่สุด ต้องปรับปรุง

-

ผลการประเมิน

1. ผลการวิเคราะห์หลักสูตร อยู่ในระดับดี (B) เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อมีดังนี้

- 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปัจจัยภายนอก วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก (B)
- 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับวิสัยทัศน์ของคณะ อยู่ในระดับมาก (B)
- 1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศ อยู่ในระดับมาก (B)
- 1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของห้องเรียนภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง (C)
- 1.5 ความก้าวหน้าทันสมัยของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C)
- 1.6 ความเหมาะสมของวัสดุประสงค์ของหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด (A)
- 1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างวัสดุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตร และรายวิชา อยู่ในระดับมาก (B)
- 1.8 การประเมินหลักสูตร อยู่ในระดับดีมาก (A)
- 1.9 การปรับปรุงหลักสูตร อยู่ในระดับดีมาก (A)
- 1.10 สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร อยู่ในระดับดีมาก (A)

2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร อยู่ในระดับคี่ (B) เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้มีดังนี้

2.1 ด้านนักศึกษา พบว่า อยู่ในระดับคี่ (B)

- 2.1.1 จำนวนผู้สมัคร ต่อ จำนวนประกาศรับ อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)
- 2.1.2 จำนวนนักศึกษาที่เข้าลงทะเบียนต่อจำนวนประกาศรับ อยู่ในระดับปานกลาง (C)
- 2.1.3 ค่าเฉลี่ย GPAX ระดับน้อยไปมากของนักศึกษาทั้งหมดที่รับเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)

2.2 ด้านอาจารย์ พบว่า อยู่ในระดับคี่ (B)

- 2.2.1 ค่าเฉลี่ยวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)
- 2.2.2 ค่าเฉลี่ยชุมวุฒิทางวิชาการของอาจารย์ อยู่ในระดับพอใช้ (D)
- 2.2.3 จำนวนนักศึกษา ต่อ อาจารย์ อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)
- 2.2.4 ค่าเฉลี่ยหน่วยการะงานสอนของอาจารย์ต่อปีการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด (E)
- 2.2.5 ค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานวิชาการต่ออาจารย์ในเวลา 3 ปี อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)
- 2.2.6 ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของอาจารย์ในหลักสูตรที่ได้รับเชิญไปปฏิบัติงาน การเรียนการสอน ร่วมวิจัย เป็นวิทยากร หรือเป็นที่ปรึกษาในสถาบันในและ/หรือต่างประเทศในระยะเวลา 3 ปี อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)
- 2.2.7 คุณลักษณะอาจารย์ อยู่ในระดับคี่ (B)

2.3 ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับคี่ (B)

- 2.3.1 ความพึงพอใจในการบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก (B)
- 2.3.2 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ ต่อ อาจารย์ อยู่ในระดับคี่ (B)
- 2.3.3 ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง (C)
- 2.3.4 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน อยู่ในระดับมาก (B)

3. ผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตร อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A) เมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้มีดังนี้

3.1 ด้านกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)

- 3.1.1 ระบบการคัดเลือกนักศึกษา อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)

3.2 ด้านการสรรหา ประเมิน และพัฒนาอาจารย์ อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)

- 3.2.1 ระบบการสรรหาอาจารย์ อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)

- 3.2.2 ระบบการประเมินอาจารย์ อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)

- 3.2.3 ระบบการพัฒนาอาจารย์ อยู่ในระดับเดี๋ยวกัน (A)

3.3 ค้านการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับดีมาก (A)

- 3.3.1 ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับดีมาก (A)
- 3.3.2 ประสิทธิภาพการใช้แบบประเมินในการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับดีมาก (A)
- 3.3.3 คุณภาพการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง (C)
- 3.3.4 มีระบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ อยู่ในระดับดีมาก (A)

3.4 ค้านการสอน อยู่ในระดับดีมาก (A)

- 3.4.1 คุณภาพการสอน อยู่ในระดับดีมาก (A)
- 3.4.2 มาตรฐานการประเมินผลการเรียน อยู่ในระดับดีมาก (A)
- 3.4.3 คุณภาพของ การให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นักศึกษาในทัศนะของนักศึกษา อยู่ในระดับดี (B)

4. ผลการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง-ดี (C+) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านบ่งชี้

มีดังนี้

- 4.1 ค้านผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ได้ประเมิน เนื่องจากยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ 二
- 4.2 ค้านการสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ อยู่ในระดับดี (B)
 - 4.2.1 อาจารย์ในหลักสูตรมีบทบาทความวิจัยได้รับติดพิมพ์ในวารสารระดับชาติ / นานาชาติโดยเฉลี่ย 1 ปี อยู่ในระดับพอใช้ (D)
 - 4.2.2 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่มีผลงานวิชาการตามปรัชญาของคณะอยู่ในระดับดี (B)
 - 4.2.3 การขับประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ อยู่ในระดับดีมาก (A)
 - 4.2.4 มูลค่าทุนวิจัยภายในและภายนอกต่ออาจารย์ อยู่ในระดับดี (B)
 - 4.2.5 รางวัล/เกียรติคุณทางวิชาการที่อาจารย์ได้รับ อยู่ในระดับดีมาก (A)
 - 4.2.6 รางวัลเกียรติคุณทางวิชาการที่นักศึกษานักศึกษาได้รับ อยู่ในระดับดีมาก (A)
- 4.3 ค้านการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง (C)
 - 4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ในหลักสูตรที่ให้การฝึกอบรม และบริการวิชาการแก่น่าหน่วยงานภายนอก (1 ปี) อยู่ในระดับปานกลาง (C)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้หาสาระและโครงสร้างของหลักสูตร

- 1.1 ปรับการเขียนวัดถูประงค์ที่แสดงสมรรถนะของนักศึกษาและเพิ่มตีนวัดถูประงค์ ค้านเจตคติให้มีการจัดการเรียนการสอนสอดแทรกในรายวิชาต่างๆ

1.2 รายวิชาเลือกเสรีควรเป็นรายวิชาที่ส่งเสริมสมรรถนะตลอดจนโลกทัศน์ด้านอื่นๆ ของนักศึกษา ไม่ควรเป็นวิชาการปฏิบัติการพยาบาล

1.3 ระบุเนื้อหาของหลักสูตรที่แสดงถึงการตอบสนองความต้องการของห้องฉันภาคใต้ และเพิ่มการบูรณาการเรื่องความต้องการเฉพาะห้องฉันหรือปัญหาของห้องฉัน

1.4 เพิ่มน้ำหนักให้กับการพยาบาลอยู่บังคับเหตุและบุกเบิก และด้านการจัดการหน่วยบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ

1.5 ทบทวนการจัดเนื้อหาในหลักสูตรแบบบูรณาการ เนื้อหาในแต่ละวิชานามกมือเทียบกับจำนวนชั่วโมง จึงควรปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นแนวคิด (Concept) ที่สำคัญ เน้นการค้นหาข้อมูล การเรียนรู้ด้วยตนเอง เน้นกระบวนการคิดของนักศึกษาให้มากขึ้น มีการบูรณาการการนำไปใช้ ใช้สถานการณ์ตัวอย่างในการสอนให้ทันสมัยกับเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าหลักสูตร

2.1 อาจารย์ควรจะมีคุณลักษณะที่ดี มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความเอื้ออาทร มีเมตตา เรียนรู้และปฏิบัติตามปรัชญาพระวันออก

2.2 ส่งเสริมให้มีการเพิ่มคุณภาพทางวิชาการของอาจารย์

2.3 เพิ่มงานประเมินสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์และบุคลากร และตรวจสอบสนับสนุนให้อาจารย์ได้ไปต่างประเทศมากขึ้น

2.4 จัดอบรมการผลิตสื่อการเรียนการสอน และสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น โดยอาจารย์เป็นผู้คิดและมีนักวิชาการช่วยจัดทำ

2.5 จัดให้มีที่ปรึกษาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาและอาจารย์

2.6 ปรับปรุงห้องสมุดในเรื่องระยะเวลาการให้บริการ อัตราค่าปรับ ระบบการจัดการที่ทันสมัย มีค่าใช้จ่ายต่ำ หนังสือภาษาไทย งานวิจัยที่ทันสมัยและมีเพียงพอ จัดห้องย่อยสำหรับการทำงานกลุ่มของนักศึกษา มีคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในการค้นคว้ามากขึ้น

2.7 ปรับปรุงบริการคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต โดยเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์และมีระบบเครือข่ายความเร็วสูงให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา เปิดบริการทุกวัน ทั้งที่คณาจารย์ และหอพักนักศึกษา จัดคอมพิวเตอร์ที่มีคุณภาพสำหรับอาจารย์ท่านละ 1 เครื่อง เพิ่มเครื่องพิมพ์แบบเดซอร์สำหรับอาจารย์และบริการสำหรับนักศึกษาโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ปรับปรุงให้มีระบบเครือข่ายแบบไร้สาย (Wireless) สามารถค้นหาข้อมูลได้ทุกที่ในมหาวิทยาลัย

2.8 ปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย โดยจัดให้มีด้านไม้ และสถานที่อ่านหนังสือเพิ่มขึ้น

2.9 พัฒนาอุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และมีคุณภาพพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา ไว้ในห้องเรียนที่ใช้ประจำ ปรับปรุงเครื่องเสียงและความสว่างของห้องเรียน

2.10 เพิ่มความพร้อมของพากนะในการฝึกปฏิบัติงานอภิวิทยาเขต

2.11 เพิ่มศักยภาพของฝ่ายสนับสนุนการบริหารงานของหลักสูตร

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

3.1 เปิดโอกาสให้ผู้ที่สนใจเข้าเรียนพำนາลแบบไม่เต็มเวลา

3.2 การบริหารหลักสูตร ควรพิจารณาทั้งกระบวนการ ความถูกต้อง ความเหมาะสม รวมทั้งความเป็นไปได้ โดยศึกษาฐานแบบจากสถานบันทึกเพื่อนำมาปรับประยุกต์วิธีให้เหมาะสม เพิ่มแผนการบริหารหลักสูตรเชิงรุก ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

3.3 การวิเคราะห์และการปรับปรุงหลักสูตร ควรทำอย่างรอบคอบ มองรอบด้าน ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง และคำนึงถึงผู้ใช้บริการเป็นหลัก การทำงานที่เร่งรีบ ขาดความรอบรู้ทำให้แผนการศึกษาต้องเปลี่ยนไปตาม คณะฯ ควรให้ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ทั้งในและนอกคณะฯ วิเคราะห์หลักสูตรเป็นระยะๆ

3.4 ควรจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์คณะฯ โดยพิจารณาจากความต้องการของตลาดและสังคม และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยคำนึงถึงแก่นแท้ที่ควรปลูกฝังแก่บัณฑิตพำนາล โดยเฉพาะบทบาทอิสระในการสอน การแนะนำผู้ใช้บริการและเข้าหน้าที่

3.5 ปรับปรุงวิธีการประเมินหลักสูตร โดยนักศึกษาให้มีคุณภาพ ไม่ทำมากเกินไป และปรับปรุงระบบคุณภาพเชิงตัวต่อ ให้พร้อมสำหรับการประเมิน

3.6 พิจารณาทบทวนการจัดตารางสอนของทั้งหลักสูตรแต่ละชั้นปี แต่ละภาคการศึกษา เพื่อลดการซ้ำซ้อน และการกระจายของเนื้อหารายวิชาที่ถูกต้องและปฏิบัติทุกชั้นปี ไม่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนในวันเสาร์

3.7 จัดสรรงerule ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ในการขอคำปรึกษา

3.8 จัดทำคู่มือการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชา และปรับปรุงเอกสารประกอบการเรียนการสอน

3.9 จัดให้การกระจายการงานสอนอย่างเหมาะสมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยคำนึงถึงคุณภาพบัณฑิตเป็นหลัก มากกว่าการงานตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย (TOR) หรือการผ่านเกณฑ์สภาพวิชาชีพ

3.10 มีนโยบายที่ชัดเจนในการจัดสรรรายวิชา각ส่วน และควรแบ่งสัดส่วนชัดเจน

3.11 ปรับปรุงมาตรฐานการออกข้อสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบ

3.12 ผู้บริหารหลักสูตรในระดับคณะฯ ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาระปัญญาตะวันออก ให้มากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลของหลักสูตร

ควรให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการให้มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการเพิ่มการติดพิมพ์ทความวิจัยในระดับชาติ/นานาชาติ และการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยประเมินหลักสูตรเพื่อการประกันคุณภาพภายใน

5.1 คณาจารย์และนักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยร่วมกับคณาจารย์ผู้สอน การประเมินหลักสูตร การอภิปราย และสรุปถึงความเห็นถึงจุดเด่น จุดด้อยของหลักสูตร จริงตามหลักฐานที่ปรากฏในการประเมินครั้งนี้หรือไม่ และร่วมกันกำหนดเป้าหมายการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปัจจัยของสถาบัน และความต้องการของสังคม

5.2 คณาจารย์ร่วมกันวางแผนและปรับปรุงหลักสูตรตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจัดทำคู่มือการบริหารหลักสูตรเพื่อประสิทธิภาพในการประเมิน

5.3 ดำเนินงานตามแผน และประเมินโดยคณาจารย์และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

5.4 มีการตรวจสอบคุณภาพภายใน การจัดทำรายงานการประเมิน และการใช้ผลการประเมินในการปรับปรุงคุณภาพต่อไป